

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Национална информация относно Регламент (ЕС) № 606/2013

Обща информация

С [Регламент \(ЕС\) № 606/2013](#) относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела е установен механизъм за пряко признаване между държавите членки на заповедите за защита, издадени като гражданскоправна мярка.

Следователно, ако се ползвате от гражданскоправна заповед за защита, издадена в държавата членка по местоживеенето Ви, можете да се позовете на нея пряко в другите държави членки като представите на компетентните органи [удостоверение](#) за правата Ви.

Регламентът се прилага от **11 януари 2015 г.**

Моля, изберете знаме, за да получите подробна информация за съответната страна.

Повече информация относно взаимното признаване на мерките за осигуряване на защита можете да намерите на [специалната страница по темата](#)

Последна актуализация: 16/01/2023

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Белгия

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Компетентни да постановят мярка за осигуряване на защита в зависимост от предмета на делото, по което се иска защита, са: семейният съд, трудовият съд или прокуратурата, като последващият контрол се осъществява от семейния съд или съда за младежта.

Главният секретар на съда, който е постановил мярката за осигуряване на защита, или, според случая, прокуратурата са компетентни за издаването на удостоверението.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Прокуратурата по мястото, където лице, което се ползва от защита, е/ще бъде вписано в регистъра на населението, или пребивава/ще пребивава обичайно.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Прокуратурата по мястото, където лице, което се ползва от защита, е/ще бъде вписано в регистъра на населението, или пребивава/ще пребивава обичайно. Приспособяването на мярката за осигуряване на защита може да бъде обжалвано пред първоинстанционния съд в съответствие с член 11, параграф 5.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Първоинстанционният съд.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

В зависимост от официалните езици на мястото на изпълнение съгласно белгийското право, за преводите по член 16, параграф 1 се приемат френски, нидерландски и/или немски език.

Последна актуализация: 10/01/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - България

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Районният съд по постоянния или настоящия адрес на пострадалото лице е компетентния орган, който постановява мерки за защита. (чл. 7 от Закона за защита от домашното насилие).

Районният съд, разгледал делото, издава по писмена молба на лицето, което се ползва от защита, удостоверението по [чл. 5 от Регламент \(ЕС\) № 606/2013](#). (чл. 26, ал. 1 от Закона за защита от домашното насилие).

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Лице, което се ползва от мярка за осигуряване на защита, постановена в държава - членка на Европейския съюз, може да поиска издаване на заповед за защита на територията на страната от Софийския градски съд. (чл. 23 от Закона за защита от домашното насилие.)

Компетентни за изпълнение на такава мярка са органите на Министерство на вътрешните работи и прокуратурата.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Компетентен е Софийски градски съд.

Съдът проверява дали мярката може да бъде изпълнена със способите на българския закон. Когато това е невъзможно, той постановява заместваща мярка на защита съобразно българското законодателство. (чл. 24, ал. 2 от Закона за защита от домашното насилие)

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Отказ за признаване или отказ за изпълнение на мярка за осигуряване на защита се постановява от Софийския градски съд по искане на лицето, създаващо заплахата. (чл.25 от Закона за защита от домашното насилие)

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Република България изисква документите да бъдат преведени на български език.

Последна актуализация: 10/09/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Естония

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Мерки за осигуряване на защита по граждански дела може да се прилагат съгласно член 1055, параграф 1 от [Закон за задълженията](#), в който е предвидено, че ако непрекъснато се причиняват увреждания вследствие на незаконосъобразни деяния или е отправена заплахата за увреждане чрез незаконосъобразно деяние, жертвата или заплахеното лице има право да поиска преустановяване на вредоносното поведение, или въздържане от отправянето на заплахата чрез такова поведение. В случай на физическо увреждане, вреди за здравето, нарушаване на неприкосновеността на личния живот или на други права на личността, може да бъде поискано, *inter alia*, на извършителя да бъде забранено да се доближава до други лица (чрез ограничителна заповед), могат да се регламентират използването на жилището или личните отношения или да бъдат наложени други подобни мерки. В член 475, параграф 1, точка 7 от [Гражданския процесуален кодекс](#) е предвидена процедурата за налагането на мерки за осигуряване на защита по граждански дела. Според нея охранителните производства включват налагането на ограничителна заповед и други сходни мерки за защита на правата на личността, установени в членове 544—549 от глава 55, които уреждат точно процедурата за налагане на ограничителна заповед. Съгласно член 378, параграф 1, точка 3, член 546 и член 551, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс, мерките за осигуряване на защита по граждански дела може да се прилагат и като мярка за обезпечаване на иск или като временна мярка в охранителни производства.

Съгласно член 1055, параграф 1 от Закона за задълженията може да бъде поискано на извършителя да се забрани да доближава до други лица (т. е. да бъде наложена ограничителна заповед), могат да бъдат регламентирани използването на жилището или личните отношения или да бъдат наложени други сходни мерки. Поради това мерките, които може да бъдат прилагани за осигуряването на защита на правата на личността, не са изброени изчерпателно в Закона, като според конкретните случаи може да се поиска прилагането на подходяща и необходима мярка. В своя анализ от 2008 г. на съдебната практика, свързана с ограничителни заповеди, Върховният съд прие, че ако изложеното на риск лице и лицето, създаващо заплахата, живеят (или работят) в близост един до друг, би било по-целесъобразно да бъде уреден режимът на техните лични отношения, а съдържанието на забраните (мерките за осигуряване на защита) може преди всичко да включват списък на забранените действия. За прилагането на мерки за осигуряване на защита по граждански дела не е задължително да е било извършено незаконосъобразно деяние срещу изложеното на риск лице. Достатъчно е поведението на ответника до момента да дава основания за опасения, че той може да нарани жертвата, да увреди здравето ѝ или да наруши неприкосновеността на личния живот или други права на личността на жертвата.

Няма статистически данни относно средната продължителност, за която се налагат мерките. В Естония много мерки за защита на неприкосновеността на личния живот и правата на личността по член 1055 от Закона за задълженията могат да се налагат за срок до три години. Според анализа на съдебната практика във връзка с ограничителните заповеди, който беше направен от Върховния съд през 2008 г., обикновено съдилищата са налагали ограничителни заповеди за срок до 3 години.

Регламент (ЕС) № 606/2013 обхваща мерките за осигуряване на защита по граждански дела. Регламент (ЕС) № 606/2013 не се прилага за мерките за защита, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 2201/2003.

Налагането на мерки за осигуряване на защита може да бъде поискано от лицето, което е изложено на риск, или от пострадалото лице както в отделно производство, така и съвместно с друг иск. За да бъде приложена мярка за осигуряване на защита, лицето, изложено на риск, трябва да подаде молба до [окръжния съд](#) по местопребиваването или по последното известно местопребиваване на лицето, създаващо заплахата, в съответствие с общата териториална компетентност. Съдилищата разглеждат молбите в рамките на охранителни производства. Преди да наложи мярка за осигуряване на защита, съдът изслушва лицето, срещу което се иска налагането на мярката, и лицето, в чийто интерес се води производството за налагането на мярката. Ако е необходимо, съдът изслушва и лица, които са тясно свързани с горепосочените лица, или представители на селската или градската управа или на полицейския орган по местопребиваване на лицата.

Молбите до съда трябва да бъдат изготвени на естонски език и да отговарят на изискванията по членове 338 и 363 от Гражданския процесуален кодекс. Съгласно член 338 от Гражданския процесуален кодекс всеки процесуален документ, подаден до съда от участник в производството, трябва да съдържа:

имената, адресите и номерата за комуникация от разстояние на участниците в производството и на техните евентуални представители; наименованието на съда;

предмета на делото;

номера на гражданското дело, към който се отнася;

молбата, подадена от участника в производството;

обстоятелствата, на които се основава молбата;

списък на приложенията към процесуалния документ;

подписа на участника в производството или на неговия представител или за електронно подаден документ — цифровия подпис или друго средство за установяване на самоличността в съответствие с разпоредбите на член 336 от Гражданския процесуален кодекс.

Процесуалният документ трябва да съдържа личния идентификационен код или, ако такъв не съществува, датата на раждане на физическото лице.

Ако участник в производството не знае адреса или му липсват други данни за друг участник в производството, в процесуалния документ трябва да се посочат мерките, предприети от участника в производството, за да получи тази информация.

Всички молби трябва да се подават до съда напечатани в четлив вид. Когато е възможно, на съда следва да се предоставят и електронни копия на процесуалните документи, които са представени в писмен вид. Договорните представители, нотариусите, съдебните изпълнители, синдиките, държавни органи, структури на местното самоуправление и други юридически лица изпращат документи до съда по електронен път, освен ако има

основателна причина за представянето на документа по друг начин. По-подробни правила за изпращането на електронни документи до съдилищата, изискванията по отношение на формата на документите и списък на документите, които се представят чрез портала, се съдържат в [наредба](#), приета от ресорния министър. Когато изпраща до съда писмени документи и приложения към тях, участникът в производството трябва да представи изисквания брой преписи на тези документи, които следва да бъдат връчени на другите участници в производството, освен ако документите не се подават по електронно.

При подаването на молби или жалби по въпроси, разглеждани в рамките на охранително производство, се заплаща държавна такса в размер на 50 EUR. При подаването на молба за обезпечаването на иск се заплаща държавна такса в размер на 50 EUR.

Според естонското право не се изисква участниците в производството да се представляват в съда от процесуален представител във връзка с налагането на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

Решението за налагане или за изменение на ограничителна заповед или на друга мярка за осигуряване на защита на права на личността може да се обжалва от лицата, които са обвързани с неговото изпълнение. Определение, с което съдът отхвърля молба за налагането на ограничителна заповед или друга мярка за защита на правата на личността, или отменя или променя такава мярка, подлежи на обжалване от лицето, което е поискало налагането на мярката или в чийто интерес е била наложена мярката. Жалбите до областните съдилища се подават писмено чрез окръжния съд, чието решение се оспорва в рамките на обжалването. Жалбите се подават в 15-дневен срок от датата на връчване на решението. Решението не може да бъде обжалвано след изтичането на пет месеца от неговото постановяване, когато то е постановено по предявен иск или в рамките на охранително производство, освен ако законодателството не предвижда друго. Ако обстоятелствата се променят, съдът може да отмени или да измени ограничителна заповед или друга мярка за осигуряване на защита на правата на личността. Съдът изслушва участниците преди да отмени или измени мярката. Решението за налагането на ограничителна заповед или друга мярка за защита на правата на личността се връчва на лицата, по отношение на които и в чийто интерес се налагат въпросните мерки.

Решенията по отношение на мерките за осигуряване на защита се привеждат в изпълнение от момента на връчването им на задълженото лице (лицето, създаващо заплахата).

Решението, с което е наложена мярката за осигуряване на защита, се привежда в изпълнение от съдебен изпълнител. Съдебните изпълнители обикновено научават за нарушаването на мярка за осигуряване на защита от лицето, което е изложено на риск. Ако мярката за осигуряване на защита е била наложена преди да бъдат определени права на достъп, съдът може да се произнесе по правата на достъп, като вземе предвид наложените мерки за осигуряване на защита.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Естония съдилищата са компетентни да налагат мерки за осигуряване на защита. Според член 5 окръжният съд, който е постановил мярката за осигуряване на защита, е компетентен за издаването на удостоверение по отношение на мярката за осигуряване на защита. За издаването на удостоверение трябва да се подаде молба до окръжния съд. Данните за връзка на естонските съдилища са посочени на [уебсайта](#) на съдилищата.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

За да предяви мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, лицето трябва да се обърне към съдебен изпълнител, който е компетентен по местопребиваването или местонахождението на задълженото лице или в чиято компетентност се намират активите на задълженото лице. Съдебните изпълнители образуват изпълнително производство въз основа на молба и документ за изпълнение, предоставени от изложеното на риск лице. Данните за връзка със съдебните изпълнители са посочени на [уебсайта](#) на Камарата на съдебните изпълнители и синдиките.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Ако е необходимо, мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава, може да се прилага от съдебен изпълнител, който е компетентен да извърши изпълнението на мярката за осигуряване на защита. Съдебният изпълнител, който е компетентен по местопребиваването или местонахождението на задълженото лице или в чиято компетентност се намират активите на задълженото лице, е компетентен да приведе в изпълнение мярката за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка. Данните за връзка със съдебните изпълнители са посочени на [уебсайта](#) на Камарата на съдебните изпълнители и синдиките.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

За отказ на признаване или изпълнение на мерки за осигуряване на защита, постановени в друга държава членка, трябва да се подаде молба по местопребиваването на задълженото лице или до окръжния съд, който е компетентен по евентуалното изпълнително производство. Данните за връзка на естонските съдилища са посочени на [уебсайта](#) на съдилищата.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Естонски и английски език.

Последна актуализация: 17/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Гърция

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Мерки за осигуряване на защита може да се постановяват от съдия от Атинския едноличен първоинстанционен съд (*Monomélés Protodikeío Athinón*) в рамките на производство за прилагане на временни мерки (*diadikasia ton asfalistikón métron*).

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Компетентният орган е председателят на съответната Камара на съдебните изпълнители (*Sýllogos Dikastikón Epimelitón*) или неговият заместник.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Това може да бъде извършено от съдия от едноличния първоинстанционен съд в рамките на производство за прилагане на временни мерки.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Компетентният орган е едноличният първоинстанционен съд в рамките на неговата компетентност по охранителни производства (*ekouisia dikaiodosia*).

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Гръцки език.

Последна актуализация: 02/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Испания

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Не се прилага.

В Испания няма заповеди за защита като описаните в Регламент (ЕС) № 606/2013, поради което няма и съдебни органи, компетентни да издават такива заповеди и свързаните с тях удостоверения, предвидени в член 5 от Регламента.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Не се прилага.

В Испания няма заповеди за защита като описаните в Регламент (ЕС) № 606/2013, поради което няма и органи, компетентни да издават такива заповеди и свързаните с тях удостоверения, предвидени в член 5 от Регламента.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Първоинстанционните съдилища (*Juzgado de Primera Instancia*) или в определени случаи съдилищата по семейни въпроси (*Juzgados de Familia*) по местоживеенето на пострадалия.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Първоинстанционните съдилища (*Juzgado de Primera Instancia*) или в определени случаи съдилищата по семейни въпроси (*Juzgados de Familia*) по местоживеенето на пострадалия.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съдът на провинцията (*Audiencia Provincial*).

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Испански.

Последна актуализация: 01/08/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Франция

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

След влизането в сила на Закон № 2010-769 от 9 юли 2010 г. **заповедите за защита (*ordonnance de protection*)** в областта на гражданското право се издават от **съдията по семейни дела (*juge aux affaires familiales*)**. Мярката е уредена със следните разпоредби:

☞ **членове 515-9 и сл. от Гражданския кодекс;**

☞ **членове 1136-3 и сл. от Гражданския процесуален кодекс** — относно процесуалните правила;

членове 1136-16 и сл. от Гражданския процесуален кодекс — относно процесуалните правила, свързани с постановяването на разпореждане за носене на електронни гривни с цел предупреждаване на жертвите на домашно насилие.

Заповед за защита се издава при следните обстоятелства: в случаи на **домашно насилие**, независимо дали страните са във фактическо съпружеско съжителство; в случаи на **насилие от страна на бивш съпруг или партньор**, независимо дали страните са били във фактическо съпружеско съжителство; за **пълнолетно лице, заплашено с принудителен брак**.

Упражненото насилие трябва да е довело като последица до **застрашаване на един от членовете на двойката и/или на техните деца**. Съдията издава заповед за защита, ако прецени, че съществуват **сериозни основания да се счита, че предполагаемите актове на насилие действително са били извършени и че жертвата е изложена на опасност**.

Съдията по семейни дела може да издаде заповед за защита, без да е необходимо да е в ход бракоразводно или наказателно производство.

Съдията може да постанови следните мерки:

забрана за срещи на ответника с конкретни, специално посочени лица и забрана за влизане в контакти с тях;

забрана ответникът да посещава определени места, специално посочени от съдията по семейни дела, които са посещавани от ищеца;

забрана за притежаване или носене на оръжия от страна на ответника;

предложение към ответника да се възползва от здравни, социални или психологически грижи или да премине курс за превенция и борба с основано на пола насилие или домашно насилие и насърчаване на извършителя да поеме отговорност за своето поведение;

за семейни двойки: заповед за разделно пребиваване на съпрузите, като се посочва кой от двамата съпрузи ще продължи да пребивава в семейното жилище. Освен при наличието на особени обстоятелства, разрешение да остане в жилището обикновено се предоставя на ищеца,

подад искането за заповед за защита, дори ако му е осигурено спешно настаняване;

за партньори във фактическо съпружеско съжителство или партньори, сключили гражданско партньорство (PACS): съдът може да издаде заповед относно общото жилище. Освен при наличието на особени обстоятелства, разрешение да остане в жилището обикновено се предоставя на ищеца, подад искането за заповед за защита, дори ако му е осигурено спешно настаняване;

организиране на правилата за упражняването на родителски права и определяне на принос към издръжката и възпитанието на децата, участие в разходите на семейството или друго материално подпомагане за партньорите, сключили гражданско партньорство. Когато бъде издадена заповед за защита, съдът трябва да посочи конкретни мотиви защо не постановява правото на лични отношения с детето да бъде упражнявано на определено място за осъществяване на контакти или в присъствието на доверена трета страна;

разрешение за защитеното лице да скрие адреса или местожителството си и да предостави като адрес за призоваване адреса на своя адвокат или адреса на прокурора;

разрешение за защитеното лице да скрие адреса или местожителството си и да посочи като адрес за ежедневни нужди адреса на квалифицирано юридическо лице;

предоставяне на временен достъп до правна помощ за двете страни;

при съгласие на двете страни съдията може да разпорежи на ответника да носи електронна гривна, която да предупреждава ищеца, когато ответникът се доближи на определено разстояние.

Тези мерки (по-специално забраната за срещи или контакти с определени лица) са преди всичко превантивни по своето естество. Следователно те могат да попаднат в приложното поле на Регламент (ЕС) № 606/2013. Тези мерки са **временни**: те могат да се приемат единствено за **максимален срок от шест месеца**. Те обаче могат да бъдат продължени и след това, ако преди изтичането на този срок бъде подадена молба за развод, законна раздяла или упражняване на родителските права (член 1136-13 от Гражданския процесуален кодекс). В такива случаи заповедта за защита продължава да поражда действие до момента, в който решението стане окончателно, освен ако съдът не реши друго. Заповедта за носене на гривна обаче може да бъде издадена и подновена само за срок от шест месеца.

Производство:

Член 515-11 от Гражданския кодекс беше изменен със Закон № 2019-1480 от 28 декември 2019 г. относно действията за борба с домашното насилие, като бе предвидено изискване заповед за защита да се издава в срок от най-много шест дни от датата, на която е определена датата на заседанието.

Сезиране на съда: ищецът може да сезира съда по семейни дела с искане, подадено лично или изпратено до деловодството на съда. При получаване на искането съдът по семейни дела издава заповед, в която се посочва датата на заседанието. От този момент започва да тече шестдневният срок, посочен в член 515-11 от Гражданския кодекс. След това ищецът разполага с два дни, през които чрез съдебен изпълнител (*huissier de justice*) да уведоми другата страна за датата на заседанието и да ѝ връчи искането и документите си. Разноските за съдебен изпълнител се поемат от държавата, така че сезирането на съда е безплатно за жертвите на домашно насилие. Съгласно член 1136-3 от Гражданския процесуален кодекс датата на заседанието може да бъде съобщена и по административен ред (например от полицейски служител или началник на затвор) в случай на сериозна и непосредствена опасност за безопасността на лицето, по отношение на което е издадена заповед за защита, или когато няма други средства за уведомяване.

Призоваване на страните: съдията по семейни дела призовава страните за заседанието с разпореждане на съда. Разпореждането се връчва, както е описано по-горе.

Съдебно заседание: процедурата е устна. Страните защитават позициите си сами, но може да бъдат подпомагани или представлявани от адвокат.

Уведомяване: заповедта за защита се връчва чрез съдебен изпълнител, освен ако съдът разпорежи уведомлението да се извърши от деловодството на съда с препоръчано писмо с обратна разписка или по административен ред, в случай на сериозна и непосредствена опасност за безопасността на лицето, по отношение на което е издадена заповед за осигуряване на защита, или когато няма други средства за връчване на заповедта.

Освен това съдията изпраща решението на прокурора, за да се осигури предприемането на последващи действия във връзка с постановените мерки. Прокурорът изпраща решението за информация до компетентната служба на полицията или жандармерията. Също така, ако по време на производството се установи, че има дете в опасност, след заседанието съдията отнася случая до съответната служба на прокуратурата.

Регистър: няма специален регистър за мерките, които са постановени във връзка със заповеди за защита. Въпреки това забраните, наложени със заповед за защита, се вписват в базата данни за издирвани лица (забрана за влизане в контакти, забрана за посещаване на определени места, забрана за напускане на територията и др.).

Обжалване: решението може да бъде обжалвано в срок от 15 дни от връчването. Ответникът може също така да подаде искане за отмяна или изменение на заповедта за защита или за временно освобождаване от някои от задълженията по нея.

Изпълнение на заповедта за защита:

мерките, постановени със заповед за защита, **подлежат на предварително изпълнение**, т.е. трябва да бъдат приведени в изпълнение незабавно след връчването на решението (дори в случай на подадена жалба от ответника), при необходимост с помощта на правоприлагащите органи. В случай на нарушаване на една или повече мерки, постановени от съда по семейни дела, лицето, което се ползва от защита, може да отнесе въпроса до полицията или жандармерията.

Неспазването на съответните мерки съставлява престъпление, предвидено и наказуемо съгласно член 227-4-2 от Наказателния кодекс (*code pénal*). Престъплението е наказуемо с две години лишаване от свобода и глоба в размер на 15 000 EUR. Ако родителите упражняват съвместно родителските права, съдът, който разрешава скриването на адреса на жертвата, трябва също така да определи условията за поддържане на връзки между лицето, създаващо риска, и детето чрез използването на трета страна или място на контакт, както и плащането на издръжката чрез банков превод.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Съдията по семейни дела постановява мерките за осигуряване на защита и издава удостоверенията съгласно член 5.

Териториално компетентен е съдията по семейни дела:

по местопребиваване на семейството;

ако родителите живеят разделени — съдията по местопребиваване на родителя, с когото живеят обичайно малолетните или непълнолетните деца, в случай на съвместно упражняване на родителските права, или съдията по местопребиваване на родителя, който упражнява сам родителските права;

в останалите случаи — съдията по местопребиваване на лицето, което не е иницирирало производството.

Искането за издаване на удостоверение трябва да бъде подадено в два екземпляра и да съдържа точно описание на подкрепящите документи. Не се изисква представителство от адвокат. Отказът да се издаде удостоверение може да се обжалва пред председателя на общия съд (*tribunal judiciaire*), като не се изисква участие на адвокат.

Искания въз основа на членове 11 и 13 от регламента в съответствие с **член 509-8** от Гражданския процесуален кодекс се подават до председателя на общия съд, който се произнася по същество на делото по реда на бързото производство. Това производство, което е създадено с

член 5 от Указ № 2019-1419 от 20 декември 2019 г. и е посочено в [член 481-1 от Гражданския процесуален кодекс](#), може да се използва за получаване на дата за заседанието в кратки срокове, без да е необходимо да се доказва неотложност. Неотложността се извежда от естеството на производството, което може да се използва само в случаи, изрично предвидени в нормативен текст.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Органите, пред които трябва да се предяви мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка, са **службите на полицията или жандармерията**.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Ищецът може да отправи искане до замолената държава членка да приспособи фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита, за да я приведе в действие в посочената държава членка на основание на член 11 от регламента. Искания въз основа на членове 11 и 13 от регламента в съответствие с [член 509-8](#) от Гражданския процесуален кодекс се подават до председателя на общия съд, който се произнася с решение по същество на делото по реда на бързото производство.

Съответно, ако в член 1136-6 от Гражданския процесуален кодекс е предвидена устна процедура без задължително процесуално представителство в случай на искане за издаване на заповед за защита, подадено до френски съд, искането за признаване във Франция на заповед за защита по гражданско дело, по което е постановено решение в друга държава членка, се разглежда по същество по реда на бързото производство със задължително процесуално представителство съгласно членове 509-2 и 760 от Гражданския процесуален кодекс.

По отношение на териториалната компетентност се прилагат правилата на съдебната практика, които дават предимство на изискванията за добра администрация. Поради това искането може да се подаде до председателя на окръжния съд по мястото на престой или пребиваване на лицето, което се ползва от защита.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Ищецът се уведомява за издаването на удостоверението и може да възрази срещу него на основание член 13 от регламента, като отнесе въпроса до съда на замолената държава членка. Искането за отказ на признаване или изпълнение се подава до председателя на общия съд, който се произнася по същество на делото по реда на бързото производство (с оглед на предмета на искането може да бъде делегирано на съдия по семейни дела). Не се изисква представителство от адвокат.

По отношение на териториалната компетентност се прилагат правилата на съдебната практика, които дават предимство на изискванията за добра администрация. Поради това искането може да се подаде до председателя на окръжния съд по мястото на престой или пребиваване на лицето, което се ползва от защита.

Последна актуализация: 24/02/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Италия

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Според италианското законодателство съдът по местопребиваване на лицето, което се ползва от защита, е компетентен да постановява мерки за осигуряване на защита и съответно да издава удостоверения в съответствие с член 5.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, се предявява и ако е необходимо, се изпълнява под надзора на съда по местопребиваване, местоживеене или постоянен адрес на лицето, което се ползва от защита, към момента на подаване на молбата.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Компетентен да извърши адаптирането на мерките за осигуряване на защита в съответствие с член 11, параграф 1 е съдът по местопребиваване, местоживеене или постоянен адрес на лицето, което се ползва от защита.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Същият съд като по подточка iii).

Член 18, буква б) - езика или езиките, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Италиански език.

Последна актуализация: 30/05/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Кипър

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Член 32 от Закона за съдилищата (Закон 14/60) предвижда, че при упражняването на своята гражданска компетентност всеки съд може да издава заповед за забрана за извършването на определени действия (временна, постоянна или със задължително действие).

Съгласно член 16 от Закона за съдилищата по семейни дела (Закон 23/90) съдилищата по семейни дела разполагат със същите правомощия.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Органът, който е компетентен да постановява мерки за осигуряване на защита, е районният съд (*Eparchiakó Dikastírio tis Dimokratías*) по местопребиваването или местоживеенето на ищеца в съответния момент.

В случай на семейноправен спор компетентният орган е съдът по семейни дела (*Oikogeneiakó Dikastírio tis Dimokratias*) по местопребиваването или местоживеенето на ищеца или на ответника в съответния момент. Ако спорът се отнася до малолетно или ненавършило пълнолетие лице, компетентен е съдът по семейни дела в района, където е установено малолетното или ненавършилото пълнолетие лице.

Компетентен да издава удостоверения е районният съд или съдът по семейни дела, който е постановил мярката за осигуряване на защита.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Орган, пред който може да бъде предявена мярка за осигуряване на защита:

Във всички случаи компетентният орган е районният съд в района, в който лицето, създаващо заплахата, се е преместило за постоянно или временно. Ако адресът е неизвестен, компетентният орган е Районният съд на Никозия.

Компетентен орган по изпълнението на такива мерки:

Във всички случаи компетентният орган е районният съд в района, в който лицето, създаващо заплахата, се е преместило за постоянно или временно. Ако адресът е неизвестен, компетентният орган е Районният съд на Никозия.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Във всички случаи компетентният орган е районният съд в района, в който лицето, създаващо заплахата, се е преместило за постоянно или временно. Ако адресът е неизвестен, компетентният орган е Районният съд на Никозия.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съдебен орган, до който трябва да се подаде искането за отказ на признаване:

Районният съд или съдът по семейни дела, пред който е предявена мярката за осигуряване на защита, постановена в държавата членка на произход.

Когато е приложимо, съдът, до който трябва да се подаде искането за постановяване на отказ на изпълнение:

Районният съд или съдът по семейни дела, пред който е предявена мярката за осигуряване на защита, постановена в държавата членка на произход.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Документите следва да бъдат представени на гръцки език. Приемат се също така преводи на английски език.

Последна актуализация: 23/01/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Латвия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Правилата и процедурите, приложими към мерките за осигуряване на защита по граждански дела, се уреждат от Гражданския процесуален кодекс.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Латвия органите, компетентни за постановяване на мерки за осигуряване на защита и издаване на удостоверенията, са районните/градските съдилища (член 5411, параграф 45 от Гражданския процесуален кодекс).

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Органите, компетентни за изпълнението на мярката за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, са районните/градските съдилища по мястото на изпълнение на решението или по декларираното местоживеене на ответника, или, ако няма такова място — по фактическото местоживеене или по седалището на ответника (член 6513, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Органите, компетентни да извършват приспособяването на мерките за осигуряване на защита, са същите районни/градски съдилища, които са компетентни да изпълняват тези мерки (член 6515, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Това са районните/градските съдилища, в чийто съдебен район следва да бъде извършен контролът на изпълнението на мярката за осигуряване на защита, постановена с решение на чуждестранен съд (член 6443, параграф 43 от Гражданския процесуален кодекс).

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Транслитерация или превод, изисквани съгласно този регламент, се правят на официалния език на Република Латвия, т.е. на латвийски език.

Последна актуализация: 05/06/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Литва

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Литва мерките за осигуряване на защита, които попадат в обхвата на Регламента, се постановяват от съдилищата. Удостоверенията по член 5 от Регламента се издават от съда, който е постановил мярката за осигуряване на защита.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

В Литва изпълнението на мерките за осигуряване на защита, попадащи в обхвата на Регламента, са от компетентността на съдебните изпълнители. Ако съдебните изпълнители бъдат възпрепятствани при привеждането в изпълнение на мерки за осигуряване на защита, попадащи в обхвата на Регламента, те имат общо право да се обръщат към полицията с искане за отстраняването на съответните пречки.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Мерките за осигуряване на защита, попадащи в обхвата на Регламента, се приспособяват от съдебните изпълнители, които привеждат в изпълнение мерките за осигуряване на защита, в съответствие с член 11, параграф 1.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Исканията за отказ на признаване или ако е приложимо, за отказ за изпълнение на мярка за осигуряване на защита следва да се подават до Апелативния съд на Литва.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Всички транслитерации или преводи, които се изискват според Регламента за целите на комуникацията с литовските компетентни органи, трябва да бъдат на официалния език на Република Литва, т.е. литовски език.

Последна актуализация: 07/04/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Люксембург

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Органите, компетентни да постановяват мерки за осигуряване на защита, са:

прокурорите (съгласно изменения Закон за домашното насилие от 8 септември 2003 г.) и председателите на районни съдилища (съгласно членове 1017-1 до 1017-12 от новия Граждански процесуален кодекс).

Органите, компетентни да издават удостоверения, са:

прокурорите (съгласно изменения Закон за домашното насилие от 8 септември 2003 г.) и председателите на районни съдилища (съгласно членове 1017-1 до 1017-12 от новия Граждански процесуален кодекс).

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Органите, пред които трябва да се предяви мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, са:

прокуратурата, а за периодични имуществени санкции – председателят на районния съд.

Органите, компетентни за изпълнението на такава мярка, са:

прокуратурата, а за периодични имуществени санкции – председателят на районния съд.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Органът, компетентен да направи приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1, е:

председателят на районния съд, като той се произнася по реда на обезпечителното производство.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Искането за отказ на признаване трябва да бъде подадено съгласно член 13 до председателя на районния съд, като той се произнася по реда на обезпечителното производство.

Искането за отказ за изпълнение трябва да бъде подадено съгласно член 13 до председателя на районния съд, като той се произнася по реда на обезпечителното производство.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Люксембург приема френски и немски език.

Последна актуализация: 24/05/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Унгария

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Окръжните съдилища.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Окръжните съдилища, районните служби на Будапеща и районната общинска администрация (наричани общо „общински служби“) и полицията.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Окръжният съд.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Окръжният съд.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Унгарски език.

Последна актуализация: 16/07/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Нидерландия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

В Нидерландия жертвите, които желаят в тяхна полза да бъде постановена мярка за осигуряване на защита, трябва да заведат гражданско дело (производство за временни мерки (*kort geding*)). Това трябва да се направи с помощта на адвокат, който предоставя информация относно процедурата, която следва да бъде приложена, и води производството от името на жертвата.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Съдилища, които са компетентни да постановяват мярка за осигуряване на защита: [съдилища](#) (167 Kb) [nl](#)

Ако мярката за осигуряване на защита е била постановена въз основа на Закона за временната ограничителна заповед (*Wet tijdelijk huisverbod*): кметът на мястото, където ще се прилага временната ограничителна заповед.

Същият орган, който е постановил мярката за осигуряване на защита, е компетентен да издаде и удостоверението.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Съдебен изпълнител (*deurwaarder*),

ако се касае за мярка за осигуряване на защита, издадена въз основа на Закона за временната ограничителна заповед: полицията.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag (съдия, който разглежда искания за временни мерки в Хагския окръжен съд)

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ The Hague

PO Box 20302, 2500 EH The Hague

Gerechtshof Den Haag (Хагски окръжен съд)

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ The Hague

PO Box 20302, 2500 EH The Hague

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ The Hague

PO Box 20302, 2500 EH The Hague

Gerechtshof Den Haag

Prins Clauslaan 60, 2595 AJ The Hague

PO Box 20302, 2500 EH The Hague

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Нидерландски език.

Последна актуализация: 06/04/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Австрия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Мерките за осигуряване на защита съгласно австрийското право, които съответстват на Регламента, са по-специално временните мерки за защита от домашно насилие (член 382b от Кодекса за принудителното изпълнение (Exekutionsordnung, EO), за обща защита от насилие (член 382e от Кодекса за принудителното изпълнение) и за защита от намеса в личния живот (член 382g от Кодекса за принудителното изпълнение).

Съответните правни разпоредби гласят:

„Защита от домашно насилие

Член 382b 1) Ако едно лице прави непоносимо за друго лице продължаването на съжителството помежду им чрез физическо насилие, заплаха от физическо насилие или поведение, което сериозно уврежда психичното здраве на второто лице, по искане на второто лице съдът трябва:

1.	да разпорежи на първото лице да напусне жилището и района, който се намира в непосредствена близост до жилището, както и
2.	да забрани на първото лице да се завръща в жилището и в района, който се намира в непосредствена близост до жилището, ако жилището служи за задоволяване на спешни жилищни нужди на заявителя.

2) За временни мерки по алинея 1 не е необходимо да се определя краен срок за подаване на жалба (член 391, алинея 2), ако временната мярка се прилага за срок до шест месеца.

3) Производството по същество по смисъла на член 391, алинея 2 може да бъде процедура за прекратяване, анулиране или обявяване на недействителността на брака, производство за разделяне на брачните активи и спестявания и производство за установяване на правата на достъп до жилището.

Обща защита от насилие

Член 382e 1) Ако едно лице прави непоносимо за друго лице продължаването на контактите помежду им чрез физическо насилие, заплаха от физическо насилие или поведение, което сериозно уврежда психичното здраве на второто лице, по искане на второто лице съдът трябва:

1.	да забрани присъствието на първото лице на точно определени места, както и
2.	да разпорежи на първото лице да избягва срещите и контактите със заявителя,

освен ако това не е в разрез с жизненоважните интереси на ответника.

- 2) За временни мерки по алинея 1 не е необходимо да се определя краен срок за подаване на жалба (член 391, алинея 2), ако временната мярка се прилага за срок до една година. Същото се прилага и при удължаване на временната мярка след извършено нарушение от страна на ответника.
- 3) Ако временната мярка по алинея 1 е разпоредена заедно с временна мярка по член 382b, алинея 1, тогава членове 382b, алинея 3 и 382c, алинея 4 се прилагат съответно.
- 4) Съдът може да възложи на органите по сигурността изпълнението на временните мерки по алинея 1. Член 382d, алинея 4 се прилага съответно. В противен случай временните мерки по алинея 1 се изпълняват в съответствие с разпоредбите на Част I, Раздел 3.

Защита от намеса в личния живот

Член 382g 1) Правото на ненамеса в личния живот може да бъде гарантирано по-специално чрез следните мерки:

1.	забрана за лични контакти или проследяване на застрашеното лице,
2.	забрана за осъществяване на контакти по пощата, по телефон или с други средства,
3.	забрана за присъствие на точно определени места,
4.	забрана за препращане и разпространяване на лични данни и снимки на застрашеното лице,
5.	забрана за използване на лични данни на застрашеното лице с цел поръчване на стоки или услуги от трети лица,
6.	забрана да се склонява трето лице към осъществяване на контакти със застрашеното лице.

- 2) За временни мерки по алинея 1, точки 1—6 не е необходимо да се определя краен срок за подаване на жалба (член 391, параграф 2), ако временната мярка се прилага за срок до една година. Същото се прилага и при удължаване на временната мярка след извършено нарушение от страна на ответника.
- 3) Съдът може да възложи на органите по сигурността изпълнението на временните мерки по алинея 1, точки 1—3. Член 382d, алинея 4 се прилага съответно. В противен случай временните мерки по алинея 1 се изпълняват в съответствие с разпоредбите на Част I, Раздел 3.“

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Мерките за осигуряване на защита са от компетентността на районните съдилища (*Bezirksgerichte*). В редки случаи мерки за осигуряване на защита може да бъдат разпоредени от окръжния съд (*Landesgericht*), когато той разглежда главното дело като първа инстанция. В хода на въззивното производство мерки за осигуряване на защита може да бъдат постановени и от окръжните съдилища, апелативните съдилища (*Oberlandesgerichte*) или от Върховния съд (*Oberster Gerichtshof*), заседаващи като апелативни съдилища.

Районните съдилища издават и удостоверения относно постановените мерки за осигуряване на защита. Ако, по изключение, мярката за осигуряване на защита е разпоредена от окръжния, апелативния или Върховния съд, удостоверението се издава от съответния съд. В този смисъл удостоверението относно мярката се издава винаги от съда, който я е разпоредил.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Районните съдилища. Съгласно член 86b, параграф 1 от Кодекса за принудителното изпълнение териториално компетентен да разпореди изпълнението на чуждестранна мярка за осигуряване на защита в Австрия и да се произнесе по молба за принудително изпълнение въз основа на такава мярка за защита е районният съд с обща компетентност по искови производства за лицето, което се ползва от защита (това се определя по местопребиваване). Ако последният съд не е в Австрия, компетентен е районен съд Виена-център (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*).

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Районните съдилища са компетентни и за промяната на чуждестранни мерки за осигуряване на защита. И тук териториалната компетентност се основава на общата компетентност по искови производства за лицето, което се ползва от защита (по местоживееене), освен ако това е извън територията на Австрия, като в този случай е компетентен районен съд Виена-център (член 86b, алинея 1 от Кодекса за принудителното изпълнение).

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съгласно член 86b, алинея 2 от Кодекса за принудителното изпълнение молбите за непризнаване или недопускане на изпълнението на чуждестранна мярка за осигуряване на защита, за които не е определен краен срок, се разглеждат от районния съд, разпоредил или одобрил изпълнението на мярката за осигуряване на защита.

Член 18, буква б) - езика или езиките, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Единственият допустим език е немски.

Последна актуализация: 17/03/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Полша

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Органи, компетентни да постановяват мерки за осигуряване на защита:

районни съдилища, окръжни съдилища, апелативни съдилища.

Органи, компетентни да издават удостоверения:

районните съдилища, окръжните съдилища и апелативните съдилища, които са издали решението за постановяване на мерки за осигуряване на защита.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Районните съдилища.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Районните съдилища.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Окръжните съдилища.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Полски език.

Последна актуализация: 15/07/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Португалия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

В португалската правна система мерките за осигуряване на защита са основно от наказателен характер и са предвидени в Наказателния кодекс, Наказателно-процесуалния кодекс и Закон № 112/2009 от 16 септември 2009 г. за определяне на правната рамка, приложима към предотвратяването на домашното насилие и защитата и подпомагането на жертвите на такова насилие.

В областта на гражданското право обаче е възможно да се наложат защитни мерки въз основа на общите разпоредби за защита на личната неприкосновеност. Член 70, параграф 2 от Гражданския кодекс гласи: „Независимо от евентуалната гражданска отговорност, застрашеното или засегнатото лице може да поиска предприемането на мерки за преустановяване или забрана, които са съобразени с обстоятелствата, за да се предотврати осъществяването на заплахата или да се смекчат последиците от вече извършено нарушение“.

Следователно гражданското процесуално право предвижда приемането на специфични мерки за преустановяване или забрана с цел предотвратяване на всякаква незаконна и пряка заплаха за физическата или психическата неприкосновеност на дадено лице или за смекчаване или прекратяване на последиците от вече извършено нарушение (член 878 от Гражданския процесуален кодекс).

Членове 879 и 880 от Гражданския процесуален кодекс уреждат определени процедурни аспекти на този вид процедура. Накратко, в съответствие с гражданското процесуално право, ако искането за подобни мерки за преустановяване или забрана бъде уважено, съдът определя конкретните условия за поведение, които ответникът трябва да спазва, и при необходимост — срок за изпълнение, както и задължителната имуществена санкция за всеки ден забава или за всяко нарушение, в зависимост от това кое от двете е по-подходящо за конкретния случай.

Предвидена е също така възможност за постановяване на временно решение, което не подлежи на обжалване и което впоследствие може да бъде изменено или потвърдено в рамките на текущото производство, в случаите, когато оценката на доказателствата, представени от лицето, поискала мерките за преустановяване или забрана, разкрива вероятност за непосредствено и необратимо увреждане на неговата физическа или психическа неприкосновеност, ако е налице едно от следните условия:

а) съдът не е в състояние да формира сигурно убеждение относно съществуването, обхвата или тежестта на заплахата или извършеното нарушение;

б) причини от особена спешност изискват налагане на мерки за преустановяване или забрана без изслушване на ответника.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Португалските органи, пред които трябва да се предяви мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, са: Отделенията с обща компетентност (*Juízo de Competência Genérica*) или местните граждански отделения (*Juízo local cível*) на съответния районен съд. Същите органи отговарят за изпълнението на тази мярка.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Португалските органи, пред които трябва да се предяви мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка, са: Отделенията с обща компетентност (*Juízo de Competência Genérica*) или местните граждански отделения (*Juízo local cível*) на съответния съд.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Португалските органи, които са компетентни да адаптират мерките за защита в съответствие с член 11, параграф 1, са: Отделенията с обща компетентност или местните граждански отделения на компетентния съд.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съдилищата, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13, са:

Отделенията с обща компетентност или местните граждански отделения на компетентния съд.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Езикът, на който се приемат преводите, посочени в член 16, параграф 1, е **португалски**.

Последна актуализация: 21/02/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Румъния

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно)

Заповед за временна защита (*ordinul de protecție provizoriu*)

Заповедите за временна защита се издават от полицейски служители, които считат, че съществува непосредствен риск от това животът, физическата неприкосновеност или свободата на дадено лице да бъдат застрашени от акт на домашно насилие. Полицейските служители имат право да събират доказателства, за да проверяват сигналите, да установяват истината и да намират решение.

Заповедта съдържа данни за датата, часа и мястото на издаване; фамилията, собствено име, длъжността и полицейското звено, към което принадлежи полицейският служител, издаващ заповедта за временна защита; информация, чрез която ясно се идентифицират извършителят и жертвата; описание на фактическите основания за заповедта за временна защита и посочване на доказателствата; правното основание; датата и часа на началото и края на прилагането на мерките за осигуряване на защита; правото да се оспорва заповедта, срока за упражняване на това право и съда, пред който може да се подаде жалбата.

Заповедта за защита се подписва от полицейския служител, който я издава.

Със заповедта за временната защита се въвеждат защитни мерки, предназначени да намалят установения непосредствен риск: временно отстраняване на агресора; завръщане на жертвата в общия дом; задължение за насилника да спазва определено минимално разстояние от жертвата; задължение за насилника да носи постоянно гривна за електронно наблюдение; задължение за насилника да предаде всякакви оръжия на полицията.

Задълженията и забраните, наложени на насилника, започват да се прилагат от момента на издаването им, без призовка или срок. Заповедта за защита се съобщава на извършителя и на жертвата. Полицейското звено, към което принадлежи издаващият служител, предава заповедта на прокуратурата към компетентния съд, в чийто съдебен район е издадена заповедта. Прокурорът от компетентната прокуратура взема решение относно необходимостта от запазване на мерките за осигуряване на защита, постановени от полицейския орган.

Заповедта може да бъде обжалвана пред компетентния съд.

Заповед за защита (*ordinul de protecție*)

Лице, чийто живот, физическа или психическа неприкосновеност или свобода са застрашени от акт на насилие, може да подаде искане до съда за издаване на заповед за защита, с която временно се разпорежда: временното отстраняване на агресора; завръщането на жертвата в семейния дом; правото на ползване на насилника да бъде ограничено само до част от жилището; жертвата да бъде настанена в център за помощ; задължение за насилника да спазва определено минимално разстояние от жертвата; забрана за насилника да посещава определени места или определени райони; задължение за насилника да носи гривна за електронно наблюдение; забрана за всякакъв контакт с жертвата; задължение за насилника да предаде всякакви оръжия на полицията; условията за попечителство и пребиваване на малолетни и непълнолетни деца. Продължителността на мерките се определя от съдията, но не може да надвишава шест месеца, считано от датата на издаване на заповедта. Исканията попадат в сферата на компетентност на съда по местожителство или пребиваване на жертвата.

Искането трябва да бъде изготвено, като се използва [стандартният формуляр](#) (31 Kb) , и е освободено от съдебни гербови такси.

Заповедта за защита подлежи на принудително изпълнение. За изпълнението не са нужни призовка или срок. Спазването на заповедта е задължително и за защитеното лице.

В деня на постановяването на решението, копие от диспозитива му се изпраща на звената на румънската полиция, в чийто район се намира жилището на жертвата и насилника. Заповедта се изпълнява незабавно от полицията или под нейния надзор.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Съгласно член 28 от Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно) полицейски служители, които при изпълнение на задълженията си установят наличие на непосредствен риск от това животът, физическата неприкосновеност или свободата на дадено лице да бъдат застрашени поради акт на домашно насилие, могат да издадат заповед за временна защита с цел намаляване на този риск.

Органите, които са компетентни да издават заповеди за защита, са съдилищата от първа инстанция по местожителство или пребиваване на жертвата, в съответствие с член 40 от Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно).

Съгласно член 3 от член I/5 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено с изменения със Закон № 191/2007, с измененията към него, решенията по искания за издаване на удостоверения се вземат от съдилищата в закрито заседание, без призоваване на страните.

Решението за удовлетворяване на искане не подлежи на обжалване. Решение за отхвърляне на искане може да бъде обжалвано само в срок от пет дни след съобщаването за него.

Удостоверението се издава на защитеното лице и копие от него се изпраща на лицето, създаващо заплахата, което се уведомява, че посочената в удостоверението мярка за осигуряване на защита се признава и подлежи на изпълнение във всички държави — членки на Европейския съюз.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Съгласно член 32 и член 46, алинея 2 от Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно) заповед за временна защита или заповед за защита се изпълнява незабавно от полицията или под нейния надзор, според случая.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Съгласно член 8 от член I/5 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено с изменения със Закон № 191/2007, с измененията към него, за да изпълнят решение, постановено в друга държава — членка на Европейския съюз, с което се налагат мерки за осигуряване на защита, непознати или различни от предвидените в румънското законодателство, компетентните румънски съдилища, в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) № 606/2013, приспособяват фактическите елементи на мерките за осигуряване на защита, за да бъдат приведени в действие в Румъния в съответствие с румънското законодателство, и издават заповеди за мерки, които имат равностоен ефект и преследват сходни цели и интереси. В случай на мярка, постановена в решение на съд в държавата членка по произход, мярката, приета от румънски съд, не може да води до последици, надхвърлящи предвиденото в правото на държавата членка по произход.

Приспособяването се извършва служебно или по искане на засегнатата страна в хода на процедурата за вземане на решение по искания за декларация за изпълняемост или за отказ на признаване или изпълнение на съдебно решение, или в главното производство.

Компетентният съд е съдът от първа инстанция.

Когато съдът установи, че приспособяването е необходимо, той разпорежда да бъдат призовани страните. Присъствието на прокурора е задължително.

Решение, с което съдът е приспособил решение, постановено в друга държава членка, може да бъде обжалвано срок от десет дни след връчването му. Решението, постановено по жалбата, не подлежи на обжалване.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съгласно член 1 от член 1/5 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено с изменения със Закон № 191/2007, с измененията към него, искания за отказ на признаване и искания за отказ на изпълнение в Румъния на решения, съдържащи мерки за осигуряване на защита и приети в друга държава — членка на Европейския съюз, са от компетентността на съдилищата от първа инстанция в съответствие с Регламент (ЕС) № 606/2013.

Последна актуализация: 08/08/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Словакия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

1. Видове задължения/забрани, налагани с мярката за осигуряване на защита (съдържание на мярката за осигуряване на защита):

а) Неотложна мярка може да бъде наложена съгласно [Г](#) Гражданския процесуален кодекс (член 324 и сл.). С неотложна мярка на дадена страна може да бъде разпоредено например:

i) временно да се въздържа да влиза в къща или апартамент, в който живее лице, за което има разумни основания да се подозира, че е подложено на насилие от страната, срещу която е наложена мярката; да не влиза или да влиза само при спазване на определени ограничения в къща, апартамент, работно място или друго място, където живее, обичайно пребивава или което посещава редовно лицето, чиято физическа или психическа неприкосновеност е застрашена от поведението на страната, срещу която е наложена мярката; да не осъществява контакт — било то пълен или частичен, писмено, по телефона, чрез средства за електронна комуникация или с други средства — с лице, чиято физическа или психическа неприкосновеност може да бъде застрашена от такова поведение; да не се доближава или да се доближава в ограничена степен и на определено разстояние до лице, чиято физическа или психическа неприкосновеност може да бъде застрашена от поведението на страната.

ii) В член 325, параграф 2, букви е) — h) от Гражданския процесуален кодекс са посочени примери за най-често срещаните видове неотложни мерки. Това означава, че списъкът на неотложните мерки в закона не е изчерпателен и съдът може да налага и други видове неотложни мерки. Следователно съдът може да налага неотложни мерки, подобни на предвидените в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 606/2013 относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела, както и всякакви други мерки, които счита за необходими и целесъобразни.

б) Съгласно [З](#) Закона за полицията полицията може например да разпореди на дадено лице:

i) да не влиза или да не остава на определени места или да изисква от него да остане на определено място (член 27). Това задължение не може да надвишава необходимото време (което означава само времето, което е строго необходимо).

ii) да напусне съвместно жилище (член 27а). Законът за полицията позволява на полицейските служители да разпоредят на дадено лице да напусне апартамент, къща или други помещения, обитавани съвместно с изложеното на опасност лице, и да му заповядат да напусне пространството в непосредствена близост до такива помещения (съвместно жилище), ако има обстоятелства, сочещи, че има вероятност лицето да извърши посегателство срещу живота, здравето или свободата на защитаваното лице, или особено тежко посегателство върху човешкото достойнство на изложеното на риск лице, по-специално с оглед на предишни такива нападения. Заповедта за напускане на съвместното жилище включва забрана лицето да влиза отново в съвместното жилище в продължение на 10 дни след издаване на разпореждането за напускане. Полицейски служител може да издаде заповед, с която да изиска от дадено лице да напусне съвместно жилище, дори в отсъствието на въпросното лице. Докато заповедта за напускане на съвместното жилище е в сила, лицето срещу което тя е издадена, не може да се доближава на по-малко от 10 метра от изложеното на опасност лице.

2. Вид орган, налагащ мярката:

а) преюдициалните заключения се постановяват от съдебен орган (граждански съд);

б) заповедите за напускане на съвместно жилище се издават от административен орган — НО не от административния орган, който предоставя гаранции за безпристрастността и правото на всички страни да бъдат изслушани. Заповедите за напускане на съвместно жилище не подлежат на обжалване или преразглеждане от съдебен орган.

3. Максимална възможна продължителност на мярката:

а) Неотложните мерки обикновено не са ограничени във времето. Съгласно член 330, параграф 1 и член 336, параграф 1, първо изречение от Гражданския процесуален кодекс обаче съдът може да наложи времево ограничение за решението. Неотложната мярка трябва да бъде отменена, ако защитаваното лице не предприеме действия за постановяване на решение по същество (не предяви иск) или ако искът по същество не бъде допуснат или бъде отхвърлен, или ако жалбата не е била допусната или е била отхвърлена или ако главното производство е прекратено (член 336, параграфи 3 и 4 от Гражданския процесуален кодекс). Тя трябва да бъде отменена и след като съдът уважи иска по главното производство (член 337, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс).

б) Срокът, за който е наложена мярката, е ограничен: „строго необходимото време“ означава 48 часа в случай на задържане и 10 дни в случай на заповед за напускане на съвместно жилище. Полицията обаче може да удължи действието на заповед за напускане на съвместно жилище, като поиска налагане на неотложна мярка (вж. по-долу). Заповедта за напускане на съвместно жилище се отменя, след като бъде наложена неотложна мярка или искът бъде отхвърлен от граждански съд.

4. Национална система за изпълнение на мерките за осигуряване на защита:

а) Неотложната мярка може да бъде изпълнена (ако е необходимо) веднага след като решението, с което е наложена, бъде връчено на заподозряното лице. При изпълнението на решението е необходимо участието на съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител има право да наложи финансова санкция на лице, заподозряно в неизпълнение на наложена временна мярка ([К](#) Кодекс за принудителното изпълнение, член 192).

б) Полицията може да използва сила, за да преодолее съпротивата на лице, проявяващо насилие, както и за принудително извеждане на лице от съвместен дом (Закон за полицията, член 51) или за изпълнение на други полицейски заповеди с цел да се гарантира безопасността на лицата.

5. Наказания в случай на неспазване на наложена мярка:

а) При неизпълнение на наложена неотложна мярка, на заподозряното лице може да бъде наложено наказание лишаване от свобода от една до пет години ([Н](#) Наказателен кодекс, член 349). Трябва обаче да се докаже умишъл на лицето да извърши престъпление (нарушение на задължението, наложено с мярката за осигуряване на защита). б) Вж. отговора на въпрос 4, буква а).

б) Вж. отговора на въпрос 4, буква б).

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Органите, компетентни да постановяват мерки за осигуряване на защита в Словашката република, са районните съдилища. Всички районни съдилища са еднакво компетентни да издават удостоверение съгласно член 5 от регламента.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Мерките за осигуряване на защита, постановени в друга държава членка, трябва да бъдат представени пред **Районен съд — Братислава III**. Компетентни да изпълняват такива мерки са **полицията и съдебните изпълнители**.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Компетентен да извърши приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1 от Регламента е Районен съд — Братислава III.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Молбите за отказ на признаване или на изпълнение трябва да се подават до **Районен съд — Братислава III**.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Приетите езици са **словашки и чешки**.

Последна актуализация: 31/05/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Финландия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Във Финландия мерките за осигуряване на защита по Директива 2011/99/ЕС и Регламент (ЕС) № 606/2013 са уредени в Закона за ограничителните заповеди (898/1998).

В този закон е предвидена възможност за налагане на ограничителна заповед с цел предотвратяване на престъпления срещу живота, здравето, свободата или неприкосновеността на личния живот, предотвратяване на заплахата от такова престъпление или друг вид сериозен тормоз. Ако лицето, което се чувства застрашено, и лицето, срещу което се иска ограничителната заповед, живеят постоянно в едно и също жилище, ограничителна заповед може да се наложи, за да се предотврати престъпление срещу живота, здравето или свободата или пък заплахата от такова престъпление (*вътрешносемейна ограничителна заповед*).

Директива 2011/99/ЕС се прилага за ограничителните заповеди, наложени във Финландия, ако ограничителната заповед е била наложена в резултат на престъпление или предполагаемо престъпление. Ако ограничителната заповед не е свързана с престъпление, както е посочено в Директивата, тя попада под действието на Регламент (ЕС) № 606/2013.

Както се описва по-подробно в съответното решение, лицето, което е обект на ограничителната заповед, не може да се среща с лицето, ползващо се от защита, или по друг начин да се свързва или да прави опити да се свързва с него (*базова ограничителна заповед*). Забранено е също така проследяването или наблюдаването на лицето, ползващо се от защита. Лицето, което е обект на вътрешносемейна ограничителна заповед, трябва да напусне жилището, в което той или тя и лицето, ползващо се от защита, живеят заедно за постоянно, като той или тя няма право да се връща там. Ако има причина да се смята, че базовата ограничителна заповед не е достатъчна, ограничителната заповед може да бъде разширена. В такъв случай ограничителната заповед се прилага и за пребиваване в близост до постоянното жилище, ваканционното жилище или работното място на лицето, ползващо се от защита, или в близост до друго съпоставимо място, което се посочва конкретно (*разширена ограничителна заповед*). Все пак ограничителната заповед не се отнася до лични отношения, за които има подходящо основание и които явно са необходими. Уреждането на всички необходими лични отношения за предпочитане следва да бъде направено още в решението за налагане на ограничителната заповед.

Ограничителна заповед може да се налага най-много за една година. Вътрешносемейна ограничителна заповед може да се налага най-много за три месеца. Ограничителната заповед влиза в сила след постановяването на решението на районния съд за налагане на такава заповед. Решението трябва да се спазва, независимо от евентуалното обжалване, освен ако по-висш съд не постанови друго. Ограничителната заповед може да се подновява. В случай на подновяване ограничителната заповед може да бъде наложена най-много за две години. Вътрешносемейна ограничителна заповед може да се подновява най-много за три месеца.

Налагането на ограничителна заповед може да се поиска от всяко лице, което има основателна причина да се чувства застрашено или тормозено от друго лице. Искането може да бъде отправено също така от органите на прокуратурата, полицията или органа за социално подпомагане.

Искането може да бъде устно или писмено, като се използва специален формуляр.

Делата за издаване на ограничителни заповеди се разглеждат от районния съд. Компетентен е районният съд по местопребиваване на лицето, което иска защита, или мястото, където ограничителната заповед ще се прилага основно. Ако лицето, против което се иска ограничителна заповед, е заподозряно за престъпление, което може да е от значение при разглеждането на делото за ограничителната заповед, компетентният наказателен съд е компетентен също така по въпроса за ограничителната заповед.

Доколкото е целесъобразно, разпоредбите относно наказателното производство се прилагат за изслушването в съда на дела, свързани с налагане на ограничителна заповед. Във финландската съдебна практика ограничителната заповед се налага почти без изключение като самостоятелна мярка, отделна от разглеждането на наказателно дело, въпреки че според закона такава мярка може да се прилага и във връзка с наказателно производство.

Ограничителна заповед може да се налага, ако има основателни причини да се смята, че лицето, против което е поискана заповедта, има вероятност да извърши престъпление срещу живота, здравето, свободата или неприкосновеността на личния живот на лицето, което се чувства застрашено, или да го подложи на сериозен тормоз по друг начин.

Вътрешносемейна ограничителна заповед може да бъде наложена, ако има вероятност лицето, против което се иска ограничителната заповед, като се съди от заплахите, които той или тя е отправил/а, и от евентуални предишни престъпления или друго поведение, да извърши престъпление срещу живота, здравето или свободата на лицето, което се чувства застрашено, и налагането на ограничителната заповед не е неразумно, предвид тежестта на предполагаемото престъпление, обстоятелството, че лицата живеят в едно домакинство, и други факти, представени по делото.

Когато се преценяват предпоставките за налагането на ограничителна заповед, трябва да се обърне внимание на обстоятелствата, свързани със съответните лица, естеството на евентуално предишно престъпление или тормоз и дали е било извършено повторно, както и вероятността лицето, срещу което се иска ограничителна заповед, да продължи с тормоза или да извърши престъпление срещу лицето, което се чувства застрашено.

Може да бъде наложена и временна ограничителна заповед. Решение за налагането на временна ограничителна заповед се взема от длъжностно лице, което има правомощия да извършва арести, или от съда. Длъжностното лице, което има правомощия да извършва арести, трябва своевременно и най-много в срок от три дни да представи своето решение за разглеждане от компетентния районен съд.

По принцип самите страни заплащат разходите, произтичащи от разглеждането на дело, свързано с ограничителна заповед. Въпреки това, ако са налице основателни причини за това, съдът може да осъди страна да заплати определена част или всички разумни правни разходи на насрещната страна. Съдебна такса не се начислява.

Страните имат право да използват услугите на адвокат и право на безплатна правна помощ, ако са изпълнени условията, предвидени в Закона за правната помощ (257/2002).

Съдът трябва незабавно да въведе в полицейската компютърна система съдебното решение за налагане, отмяна или изменение на ограничителна заповед.

За съдебното решение се уведомяват също ищецът, лицето, което ще бъде защитено чрез ограничителната заповед, и лицето, срещу което е поискана ограничителната заповед. Съдебното решение трябва да бъде връчено на лицето, срещу което е наложена ограничителната заповед, по удостоверим начин, освен ако то е било обявено или постановено в присъствието на лицето.

Полицията следи за спазването на ограничителните заповеди.

Нарушенията на ограничителни заповеди се наказват съгласно глава 16, раздел 9а от Наказателния кодекс (39/1889).

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Органи, компетентни да постановяват мерки за осигуряване на защита

Общите съдилища (районни съдилища, апелативни съдилища и Върховния съд).

Органи, компетентни да издават удостоверения по член 5

Общите съдилища (районни съдилища, апелативни съдилища и Върховния съд).

Удостоверението се издава от съда, който е наложил ограничителната заповед, попадаща в обхвата на Регламента и посочена в Закона за ограничителните заповеди (898/1998).

Удостоверението се издава в съответствие с членове 5—7 от Регламента. Създаващото заплаха лице се уведомява за удостоверението в съответствие с член 8 от Регламента и член 5 от Закона (227/2015) за прилагане на Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Районният съд на Хелзинки.

Данни за контакт: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Мярка за осигуряване на защита, наложена в друга държава членка, се признава във Финландия в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламента без отделно производство, както е предвидено в член 4 от Закона (227/2015) за прилагане на Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела. Тези мерки за осигуряване на защита се вписват в регистъра, посочен в член 15 от Закона за ограничителните заповеди (898/1998), по същия начин като ограничителна заповед, наложена във Финландия.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Районният съд на Хелзинки.

Данни за контакт: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Приспособяването на мярката за осигуряване на защита се извършва съгласно посоченото в член 11 от Регламента в съответствие с писмената процедура по член 3 от Закона (227/2015) за прилагане на Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Районният съд на Хелзинки.

Данни за контакт: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Признаването или изпълнението на съдебното решение се отказва съгласно член 13 от Регламента по реда на писмената процедура по член 3 от Закона (227/2015) за прилагане на Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Приеманите езици са фински, шведски и английски език. Удостоверение, издадено на друг език, също може да бъде прието, при условие че няма друга пречка за приемането му.

Последна актуализация: 14/04/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Швеция

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В шведското право няма гражданскоправни мерки за осигуряване на защита от вида, посочен в Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела. Поради това няма орган с правомощия да постановява такива мерки или да издава удостоверения в съответствие с член 5.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Мярка за осигуряване на защита, постановена в друга държава членка, може да се предяви чрез прокурора (*åklagaren*) на мястото, където мярката ще бъде изпълнена или където ще бъде основното ѝ изпълнение.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Компетентен да извършва приспособяването на мерки за осигуряване на защита в съответствие с член 11, параграф 1 е прокурорът на мястото, където мярката ще бъде изпълнена или където ще бъде основното ѝ изпълнение.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Искането за отказ на признаване в съответствие с член 13 следва да се подава в Районния съд (*tingsrätt*) на Стокхолм.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Шведски език.

Последна актуализация: 03/04/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Англия и Уелс

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

В Англия и Уелс

Изходящи мерки за осигуряване на защита (т.е. мерките по исканията, които трябва да бъдат постановени в Обединеното кралство, за да бъдат признати и изпълнени в други държави — членки на ЕС)

Всяко лице, което е поискало (или получило) национална мярка за осигуряване на защита, попадаща в обхвата на Регламента (напр. мерките, посочени в разпореденията за преустановяване на тормоз по Закона за защита от тормоз от 1997 г., или в семейния контекст — заповеди за преустановяване на тормоз, за отстраняване от семейното жилище и за защита срещу принудителен брак) ще може да поиска от съда, който я е постановил, удостоверение за мярката за осигуряване на защита по този ред — с цел разширяване на обхвата на защитата и към друга държава — членка на ЕС. В Англия и Уелс тези съдилища ще бъдат:

съдът по семейни дела (the family court)

окръжният съд (the county court)

Висшият съд (the High Court) (Семейно отделение (Family Division) и Отделението на кралската скамейка (Queen's Bench Division)

магистратските съдилища (които могат да издават Заповеди за защита от домашно насилие)

съдът за настойничество и попечителство (Court of Protection)

Съответните процедури, касаещи тези мерки, са уредени детайлно в законодателството и в приложимите семейнопроцесуални или гражданскопроцесуални правила (СПП или ГПП) съгласно новите част 38 от СПП (Практическа насока 38А от СПП) и част 74 на Раздел VI от ГПП. Помощ при изготвяне на искането е на разположение чрез всяко от тези съдилища. Предоставена е и листовка, която ще бъде достъпна чрез уебсайта на Съдебната служба на Нейно величество (HMCTS)

Ако счете, че условията са изпълнени, съдът издава удостоверение, като използва установения формуляр (общ за целия ЕС). То се предоставя на лицето, което се ползва от защита/молителя. Лицето, което се ползва от защита, може също да поиска от съда предоставянето на преведено удостоверение.

Съдът уведомява „лицето, създаващо заплахата“, че удостоверението е издадено (и се прилага навсякъде в ЕС). Издаването на удостоверение не подлежи на обжалване, но може да се иска негово поправяне или оттегляне.

Удостоверението означава, че лицето, което се ползва от защита, получава автоматично признаване на мярката за осигуряване на защита, като при необходимост тя ще бъде и изпълнима в която и да е друга държава членка (с изключение на Дания, която не е обвързана от Регламента).

Признаване и изпълнение на входяща мярка за осигуряване на защита (до Обединеното кралство от друга държава — членка)

Мярка за осигуряване на защита, издадена в друга държава — членка, се признава автоматично, без да се изисква специална процедура, и подлежи на изпълнение без декларация за изпълняемост. Не е необходимо да се представя на съда за признаване.

Ако лице, което се ползва от защита, изисква „промяна на фактическите елементи“ (напр. нов адрес и др.) на своята мярка за осигуряване на защита и/или иска изпълнение на мярката, ако е било извършено предполагаемо нарушение, то може да се обърне към едно от следните съдилища в Англия и Уелс:

съда по семейни дела;

окръжният съд;

Висшият съд (Семейно отделение).

Тези съдилища могат да извършат съответната промяна на мярката (ако такава е било поискано). Лицето, създаващо заплахата, се уведомява относно извършената промяна (и санкциите за нарушение).

Тези съдилища могат да изпълнят мярката за осигуряване на защита, като приложат някои от гражданскоправните санкции, използвани при изпълнението на национални мерки за осигуряване на защита като заповеди или разпоредения за преустановяване на тормоз по Закона за защита от тормоз от 1997 г.,

„Лицето, създаващо заплахата“ може да подаде до едно от тези съдилища искане за отказ на признаване или изпълнение на входящата мярка за осигуряване на защита, но при наличие на конкретни и ограничени основания за уважаването от съда на такова искане; мярката трябва явно да противоречи на обществения ред или да е несъвместима с решение на националния съд.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Англия и Уелс

съдът по семейни дела

окръжният съд

Висшият съд (Семейно отделение и Кралско отделение)

магистратските съдилища

съдът за настойничество и попечителство

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

В Англия и Уелс

съдът по семейни дела;

окръжният съд;

Висшият съд (Семейно отделение).

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

В Англия и Уелс

съдът по семейни дела;

окръжният съд;

Висшият съд (Семейно отделение).

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

В Англия и Уелс

окръжният съд;

съдът по семейни дела;

Висшият съд (Семейно отделение).

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Английски език във всички юрисдикции в Обединеното кралство.

Последна актуализация: 06/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Северна Ирландия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

В Северна Ирландия

Изходящи мерки за осигуряване на защита (т.е. тези искания, които трябва да бъдат постановени в Обединеното кралство, за да бъдат признати и изпълнени в други държави — членки на ЕС)

Всяко лице, което е поискало (или получило) национална мярка за осигуряване на защита, попадаща в обхвата на Регламента, може да поиска от съда, който я е издал, удостоверение за мярка за осигуряване на защита по тази схема с цел разширяване на тази защита до друга държава — членка на ЕС. В Северна Ирландия тези съдилища са:

окръжен съд (county court);

Висшият съд (High Court);

магистратски съд (Magistrates' Court).

Ако счете, че условията са изпълнени, съдът издава удостоверение, като използва установения формуляр (общ за целия ЕС). То се предоставя на лицето, което се ползва от защита/молителя. Лицето, което се ползва от защита, може също да поиска от съда предоставянето на преведено удостоверение.

Съдът уведомява „лицето, създаващо заплахата“, че удостоверението е издадено (и се прилага навсякъде в ЕС). Издаването на удостоверение не подлежи на обжалване, но може да се иска поправка или оттегляне.

Удостоверението означава, че лицето, което се ползва от защита, получава автоматично признаване на мярката за осигуряване на защита, като при необходимост тя ще бъде и изпълнима в която и да е друга държава членка (с изключение на Дания, която не е обвързана от Регламента). При поискване удостоверението на ЕС се предоставя от съда, издал националната мярка за осигуряване на защита.

Признаване и изпълнение на входяща мярка за осигуряване на защита (до Обединеното кралство от друга държава членка)

Мярка за осигуряване на защита, издадена в друга държава членка, се признава автоматично, без да се изисква специална процедура, и подлежи на изпълнение без декларация за изпълняемост. Не е необходимо да се представя на съда за признаване.

Ако лице, което се ползва от защита, изисква „приспособяване на фактическите елементи“ (напр. нов адрес и др.) на своята мярка за осигуряване на защита и/или иска изпълнение на мярката, ако е било извършено предполагаемо нарушение, то може да се обърне към едно от следните съдилища в Северна Ирландия:

окръжен съд (county court);

Висшият съд (High Court).

Тези съдилища могат да извършат съответното приспособяване на мярката (ако такова е била поискано). Лицето, създаващо заплахата, се уведомява относно извършеното приспособяване (и санкциите за нарушение). Тези съдилища могат да изпълнят мярката за осигуряване на защита, като приложат някоя от гражданскоправните санкции, които могат да прилагат при изпълнението на национални мерки за осигуряване на защита, например заповеди или разпореждания за преустановяване на тормоз по силата на Наредбата за защита от тормоз (Северна Ирландия) от 1997 г.

„Лицето, създаващо заплахата“ може да подаде до едно от тези съдилища искане за отказ на признаване или изпълнение на входящата мярка за осигуряване на защита, но има конкретни и ограничени основания, въз основа на които съдът да го уважи; мярката трябва явно да противоречи на общественения ред или да е несъвместима със съдебно решение на националния съд.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Северна Ирландия:

Висшият съд (High Court);

окръжен съд (county court);

магистратски съд (Magistrates' Court).

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

В Северна Ирландия:

Висшият съд (High Court)

окръжен съд (county court).

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Северна Ирландия:

Висшият съд (High Court);

окръжен съд (county court).

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

В Северна Ирландия:

Висшият съд (High Court);

окръжен съд (county court).

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Английски език във всички юрисдикции в Обединеното кралство.

Последна актуализация: 09/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Шотландия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

В Шотландия

Изходящи мерки за осигуряване на защита (т.е. по заявленията, по които има произнасяне в Обединеното кралство за признаване и изпълнение в други държави — членки на ЕС)

Всяко лице, което е поискало (или получило) национална мярка за осигуряване на защита, попадаща в обхвата на Регламента, може да поиска от съда, който я е издал, удостоверение за мярка за осигуряване на защита по тази схема с цел разширяване на тази защита до друга държава — членка на ЕС. В Шотландия тези съдилища са:

Върховният съд по граждански дела (Court of Session)

Шерифският съд (sheriff court)

Ако счете, че условията са изпълнени, съдът издава удостоверение, като използва установения формуляр (общ за целия ЕС). То се предоставя на лицето, което се ползва от защита/заявителя. Лицето, което се ползва от защита, може също да поиска от съда предоставянето на преведено удостоверение.

Съдът уведомява „лицето, създаващо заплахата“, че удостоверението е издадено (и се прилага навсякъде в ЕС). Издаването на удостоверение не подлежи на обжалване, но може да се иска неговото поправяне или оттегляне.

Удостоверението означава, че лицето, което се ползва от защита, получава автоматично признаване на мярката за осигуряване на защита, като при необходимост тя ще бъде и изпълнима в която и да е друга държава — членка (с изключение на Дания, която не е обвързана от Регламента).

При поискване, удостоверението за ЕС се предоставя от съда, издал националната мярка за осигуряване на защита.

Признаване и изпълнение на входяща мярка за осигуряване на защита (до Обединеното кралство от друга държава членка)

Мярка за осигуряване на защита, издадена в друга държава членка, се признава автоматично, без да се изисква специална процедура, и подлежи на изпълнение без декларация за изпълняемост. Не е необходимо да се представя на съда за признаване.

Ако лице, което се ползва от защита, изисква „промяна на фактическите елементи“ (напр. нов адрес и др.) на своята мярка за осигуряване на защита и/или иска изпълнение на мярката, ако е било извършено предполагаемо нарушение, то може да се обърне към Върховния съд по граждански дела (Court of Session), а шерифският съд (sheriff court) е компетентен в тези области.

Тези съдилища могат да извършат съответната промяна на мярката (ако такава е била поискана). Лицето, създаващо заплахата, се уведомява относно извършената промяна (и санкциите за нарушение).

Тези съдилища могат да изпълнят мярката за осигуряване на защита, като я третират по същия начин — като забрана, постановена от съд в Шотландия.

„Лице, създаващо заплахата“ може да подаде до едно от тези съдилища искане за отказ на признаване или изпълнение на входящата мярка за осигуряване на защита, но има конкретни и ограничени основания, въз основа на които съдът да уважи такова искане; мярката трябва явно да противоречи на обществения ред или да е несъвместима със съдебно решение на националния съд.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Шотландия

Върховният съд по граждански дела (Court of Session)

Шерифският съд (Sheriff Court)

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

В Шотландия

Върховният съд по граждански дела (Court of Session)

Шерифският съд (Sheriff Court)

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

В Шотландия

Върховният съд по граждански дела (Court of Session)

Шерифският съд (Sheriff Court)

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

В Шотландия

Върховният съд по граждански дела (Court of Session)

Шерифският съд (Sheriff Court)

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Английски език във всички юрисдикции в Обединеното кралство.

Последна актуализация: 09/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела - Гибралтар

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

В Гибралтар

Изходящи мерки за осигуряване на защита (т.е. тези заявления, по които трябва да има произнасяне в Обединеното кралство, за да бъдат признати и изпълнени в други държави — членки на ЕС)

Всеки заявител за (или получател на) национална мярка за осигуряване на защита, попадащ в обхвата на регламента, може да подаде заявление за издаване на сертификат за мярка за осигуряване на защита по тази схема, за да разшири тази закрила до друга държава — членка на ЕС, от съда, който я е издал.

В Гибралтар сертификатът на ЕС ще бъде предоставен от Върховния съд на Гибралтар, а приложимото законодателство е: Правилата относно признаването на мерки за осигуряване на защита от 2015 г. и Правилата за гражданското производство се прилагат както за гражданските, така и за семейните производства. Когато са изпълнени условията, Върховният съд на Гибралтар издава на защитеното лице предписания сертификат в общ формат за ЕС и уведомява „лицето, създаващо заплахата“.

Ако са изпълнени условията, съдът издава сертификат съгласно определен формуляр (общ за целия ЕС). Той се предоставя на лицето, което се ползва от защита/заявителя. Лицето, което се ползва от защита, може също да поиска от съда да му/й предостави преведено удостоверение.

Съдът уведомява „лицето, създаващо заплахата“, че удостоверението е издадено (и се прилага навсякъде в ЕС). Не може да се обжалва издаването на удостоверение, въпреки че може да се подаде молба за поправяне или оттегляне.

Сертификатът означава, че защитеното лице автоматично има призната мярка за осигуряване на защита, която, ако е необходимо, подлежи на изпълнение, в която и да е друга държава — членка (с изключение на Дания, която не е обвързана от регламента).

Признаване и изпълнение пристигаща (до Обединеното кралство от друга държава — членка) мярка за осигуряване на защита

Мярка за осигуряване на защита, издадена в друга държава — членка, се признава автоматично, без да се изисква специална процедура, и подлежи на изпълнение без декларация за изпълняемост. Не е необходимо тя да се представя на съда за признаване.

В Гибралтар заповедта на ЕС за защита има същите сила и действие, както ако е постановена от Върховния съд; тя автоматично се признава и подлежи на пряко изпълнение. Когато е подадена молба до Върховния съд за изменение на заповед на ЕС за защита, Върховният съд може съответно да адаптира мярката и да информира „лицето, създаващо заплахата“ за това/тези изменение(я).

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

В Гибралтар

Върховният съд

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

В Гибралтар

Върховният съд

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

В Гибралтар

Върховният съд

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

В Гибралтар

Върховният съд

Последна актуализация: 13/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.